

Mylou Frencken: 'Zonder Bert' Verhalen over verdriet en voorspoed. Uitgeverij Thomas Rap, Amsterdam 2009. ISBN 9789060057827 (Herseninfarct/ Beroerte/Rouw/Dood/PO/AG) Zie www.thomasrap.nl en www.myloufrencken.nl

Soort boek/Ziekte/ Stijl:

Boek van 166 pagina's op basis van columns die zijn verschenen voor het blad *Esta* waarin cabaretier Mylou Frencken beschrijft hoe haar leven en dat van haar dochtertje Madelief (toen 10) is na de plotselinge dood in 2006 van Bert Klunder, ook cabaretier, aan de gevolgen van een herseninfarct. Mylou, bleef doorwerken, en dat vonden anderen onvoorstelbaar vanwege haar verdriet. Maar werken hielp haar.

Twee jaar later zit ze hele dagen niets te doen.

In korte hoofdstukken beschrijft ze hoe haar leven doorgaat met activiteiten die Madelief en zij nu alleen doen, moeilijke maar ook leuke ervaringen. Ze beschrijft wat er gebeurt met veel verdriet, maar erg nuchter. Zo licht ze toe hoe een buurjongetje haar dochtertje vaak hielp en hoe blij ze daarmee was en hoe ze op skivakantie gingen waar Bert niet van hield kleine en grote problemen. Met veel liefde en humor geschreven. Bevat ook liedteksten van haar hand.

Flaptekst: 'Na de plotselinge dood van haar partner, de cabaretier en regisseur Bert Klunder, vond Mylou Frencken veel troost in het schrijven. Ze vertelt openhartig en heel direct over de verwerking van het verdriet en het oppakken van een leven zonder Bert met een elfjarige dochter. De nadruk ligt niet op wat er verloren is gegaan, maar op wat er overblijft. Voorzichtig ziet de lezer Mylou haar eerste schreden zetten op weg naar een nieuw bestaan.

Net als in haar muzikale theaterprogramma *Alles nog prachtig* weet Mylou op lichte toon en niet zonder humor herinneringen aan Bert op te halen en de zon weer te voelen, ook als ie nog zachtjes schijnt. Geënt op de columns die Frencken schrijft voor het tijdschrift *esta* is *Zonder Bert* een bijzonder eerlijk en persoonlijk boek over het leven van een jonge weduwe.'

Over de schrijfster:

Zie ook: <http://www.myloufrencken.nl/> Mylou Frencken (1966) is cabaretier en woont met dochter Madelief in Haarlem. Ze deed de Academie voor Kleinkunst en won in 1991 de Persoonlijkheidsprijs van het Cameretten Festival. Samen met haar echtgenoot Bert Klunder (gestorven in 2006) maakt zij twee cabaretprogramma's Ze werkt in theaters, schrijft columns (esta, o.a. Haarlems Dagblad, Noord Hollands Dagblad). In 2015 met De RouwRevue <http://www.zwartekat.nl/frencken/> .

Citaten:

Pag.8: 'Ik wilde doorgaan met lachen. Doorgaan met leven. Maar ook alles stopzetten. En nooit meer uit mijn huis komen. [...] Alle condoleancekaarten in de open haard gooien. Niet gedaan hoor. Maar wel de enveloppen.

Ik wilde niemand nodig hebben. Ik belde de hele dag iedereen op en iedereen belde mij op.'

Pag.13: 'Mijn dochter bereidt een spreekbeurt voor. Over haar vader. Die os doodgegaan. Hersenbloeding.'

Pag.25-26: 'We huilden en liepen naar het ziekenhuis. Langs het huis van kleine Gijs.

‘Ik wil het aan Gijs vertellen’, zei Madelief. En zo kwamen we daar, met ons slechte nieuws. (...) Vanavond is kleine Gijs weer eens bij ons. Madelief heeft al haar geld verloren bij het monopolyspel en Gijs telt lachend zijn centen. ‘dertienhonderd euro schuld heb je lef,’ zegt ie vrolijk. Madelief proest de pinda’s uit haar mond van het lachen.

‘Hahahahaha! Wat is het leven mooi!’

Wat een goed kind.’

Pag.88: ‘De vriendin van Esther, die net weduwe is geworden, wil met haar op vakantie. Of madelief en ik ook mee willen. Ja. We gaan een huis uitzoeken waar we met z’n allen in kunnen. Madelief vindt het geweldig. En dat vind ik dan weer fijn. Dat ik een moeder ben met een zomervakantie in de aanbieding. Esther heeft gelijk, het geeft rust.’

Pag.128: ‘Het is lang geleden. Maar ik had dit vroeger wel vaker. De twee jaar na de dood van Bert ben ik alleen maar heel actief geweest. Maar nu zit het liefst hele dagen niets te doen.’

Pag.140: ‘(Liedtekst) **Soms denk ik aan jou**

Soms denk ik aan jou

Maar voor zover ik weet, denk jij nooit terug

(...)

Soms drink ik en doe ik en laat ik met jou

(...)

Maar voor zover ik weet ben jij nooit terug

Recensie/Extra:

Bol.com T. van Oirschot-Sparla: ‘(...)Nergens een jammerende toon en ze klaagt ook niet. Wel zijn veel van haar liedteksten, ook in het boek, van een roerende schoonheid als ze het grote verlies van de geliefde man (dikwijls via zijwegen) noemt. Behalve door de inhoud boeit het boek ook door de stijl; het is goed geschreven, met een soort vanzelfsprekende humor. (...). Dit boek is een verademing in het genre, zeker voor mensen die een soortgelijk verlies beleven.’

Bol.com: [ella](#) 6 augustus 2010: ‘Sinds het overlijden van mijn echtgenoot, vanalles gelezen over rouw, verlies e.d. Het boekje "zonder Bert" gaf me zonder meer een positief beeld !

Geen gezeur, pijn doet het toch en verder moet je ook.’

<http://recensieweb.nl/recensie/liedteksten-die-pijn-doen/>

Johan Bordewijk: ‘(...)Naast verhalen bevat het boek ook een aantal liedteksten. En daardoor krijgt het ineens diepte. In die liedteksten vindt ze wel de woorden die de pijn blootleggen, die je van je stuk brengen en een schrijnend gevoel van weemoed achterlaten. In *Zonder Bert* laat Frencken op een lezenswaardige manier zien hoe het leven verder gaat, ook na de dood van je geliefde. Ze doet dat op een gemakkelijke manier, maar net als het te oppervlakkig wordt zijn het de ontroerende liedteksten die voor de nodige diepte zorgen.’

http://www.theaterkrant.nl/recensie/de-rouwrevue/?gclid=CjwKEAjwzJexBRCa_pGo8IKoilASJABfGldbXhE3obwuLFf4vQd

[VZECdiOYbQDWq7c5o4HBvqK4a-hoCFR w wcB](#)

Ruud Buurman: ‘(...)’Tip voor rouwtherapeuten: houd uw cliënten weg van *De RouwRevue*. Het gevaar bestaat dat ze u daarna niet meer nodig hebben.